Kâinatın çekirdeği ve meyvesi

Konya’dan okuyucumuz: “Madem Peygamberimiz (asm) kâinatın yaratılmasına sebeptir ve Allah insanlara din olarak İslâm’ı seçmiştir, o halde Peygamberimiz (asm) niye en son Peygamber gönderildi? Niye ilk olarak gönderilmedi?”

1- Allah’ın takdiri, tensibi ve zamanlaması böyledir. Beşer bu tensibe sadece boyun eğer. Eleştirmez. İlâhî takdir ve tensib eleştirilmez; olduğu gibi kabul edilir.

2- Hazret-i Muhammed (asm) kâinata rahmet olarak gönderildi.1 Yani onun dîni ve mesajı kâinata ve kâinatta var olan her akıl sahibine necat verecek ve bütün zamanlarda bütün insanları kurtaracak bir bilgi deposu ve merhamet hazinesi olarak, her insanın medenî seviyesine ve akıl düzeyine uygun şekilde nazil oldu. Eğer ilk din olarak gönderilseydi, ilk insanlarca anlaşılmaz, kavranmaz ve yaşanmazdı. Yani bu son zamana gelen Allah’ın dîni ve şeriatı, ilk insanlar için teklif-i mâlâ yutak olurdu. Bu din ve kitapla Peygamberimiz (asm) ilk zamanda gelseydi, güç yetirilmeyen dinî emirlerle ve okunup anlaşılmayan âyetlerle gelmiş olurdu. Bu durumda ise bu din âlemlere necat kaynağı ve rahmet vesilesi olmazdı.
Çünkü meselâ insanlar henüz sosyal hayatı teşekkül ettirmemişken zekât emri, sadaka emri, hac emri anlaşılır emirler olmazdı. İnsanların günahları henüz ayyuka çıkmamışken, Allah’ın bağışlayıcı olduğu haberi yeterince kavranmazdı. Fitne, fesat, kavga, gürültü, öfke, kin, nefret duyguları yeterince tanınmadan, yaşanmadan, bu duyguların arsızlığı bilinmeden, güler yüzlü olmanın, iyilik yapmanın, yardımsever olmanın, bağışlayıcı olmanın, hüsn-ü zan yapmanın iyi ahlâktan olduğu hakikatini insanlar kavrayamazlardı. Güzel ahlâk bütün üstünlükleriyle ortaya konamazdı. Çünkü insanın ferdî ve sosyal seviyesi buna hazır değildi.

3- Netice olarak; ilk insanın fizikî, sosyal ve psikolojik yapısına uygun şekilde Allah’tan vahiy gelmesi gerekiyor ve bu vahyi tebliğ edecek peygamber de onlara onların diliyle ve onların anlayış seviyesine göre hitap etmesi gerekiyordu. Bediüzzaman’ın ifadesiyle: “Eski zaman peygamberleri ümmetlerine Kur’ân gibi

izahat vermediklerinin sebebi, o devirler beşerin bedeviyet ve tufûliyet [çocukluk] devri olmasıdır. İptidaî (ilk) derslerde izah az olur.” 2 Cenâb-ı Allah tarafından yapılan da budur. İlk peygamber Hazret-i Âdem’e (as) ilk insanın seviyesine uygun biçimde on sayfalık vahiy geldi. Ona gelen İslâmiyet, son Peygamber Hazret-i Muhammed’e (asm) gelen İslâmiyet’e nispeten elbette çok sadeydi. Ayrıntıdan uzaktı. O günün insanının kavrayabileceği şekilde detaysız ve yalındı.

İnsanlar sosyal ve ferdî hayatlarında ayrıntıya, farklı yaşayış tarzlarına, farklı kültür ve alışkanlıklara girdikçe, Allah’ın gönderdiği din ve şeriatlar da insanların fehimlerine uygun şekilde yoğunluklar taşıdı. Bu fıtrî bir süreçtir. Allah hiçbir zaman hiçbir insan topluluğuna güç yetiremeyecekleri emirler ve yasaklar göndermemiştir. Allah’ın her peygamberle gönderdiği din, o zamanın insanının sosyal ve kültürel alt yapısına, kabiliyetlerine ve anlayış seviyesine uygunluk arz etmiştir.

Nihayet Cenâb-ı Allah son zaman insanının ulaştığı medenî seviyeye ve anlayış düzeyine uygun biçimde kemale erdirdiği dinini, son defa bir rahmet vesikası olarak rahmet Peygamberi Hazret-i Muhammed (asm) ile gönderdi. Güzel ahlâkın bütün unsurlarını içinde toplayan bu son din, “Ben güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim” buyuran Hazret-i Muhammed’in (asm) kâinatın hem çekirdeği ve hem meyvesi olması ciheti ile bir bütünlük oluşturmuştur. Tıpkı ağacın en başında var olan çekirdeğin, ağacın bütün meyvelerinin rengi, kokusu, dokusu, rızık ciheti ve içinde sakladığı yeni çekirdekleriyle kemâlini göstermesi gibi. İslâm dini, insanlığın bütün kabiliyetlerini kemâlâtın zirvesine taşıyacak bir istidatta, kemâlâtın ve güzel ahlâkın bütün dallarında zirvede bulunan bir Peygamberle (asm) bize tebliğ edilmiştir.

Bize sadece bu dini anlamak ve bu Rahmet Peygamberine sorgusuz sualsiz ümmet olabilmek kalıyor!

DUÂ

Allah’ım! Bizi bezm-i elestte verdiğimiz yemine aykırı davranıştan ve amelden koru! Bizi emanetine vefâsız, emirlerine ilgisiz, Peygamberine duyarsız eyleme! Bizi Peygamberinle gönderdiğin vahyi ve mesajları anlama ve yaşama nimetine erdir! Bizi Peygamberine (asm) gönderdiğin nur ile tenvir et! Bizi Son Peygamberine (asm) ümmet eyle! Âmîn…

Dipnotlar:

1- Enbiyâ Sûresi: 107.
2- Şualar, s. 200